

Hygge i kupeen med syvårige Larissa og to studerende piger, der har været hjemme på familiebesøg.

Bran ligger pittoresk på toppen af en klippe, men har aldrig tilhørt Vlad Dracul.

lokale symfoniorkestre til 36 kroner pr. billet. Vi har lange snakke om hjemlige ting eller ting, vi oplever her lige nu.

Hvor er det ærgerligt, at mange glemmer at tage deres barn med på en én til én-tur. Det gør en stor forskel, at storesøstrene og deres tøjbutikker ikke er et emne, eller deres lange formiddage i sengen. Mor er hjemme, og det er iPad'en og internetforbindelsen også. Wow.

Mindst et par gange om dagen gentager min søn, hvor glad han er for at være af sted alene med mig.

Jeg er sgu lige så glad for at være af sted med ham. Faktisk har jeg også lavet sådan en tur med hans fire storesøstre. Vi var af sted en måned i Latinamerika, men 10 dage i Rumænien kan så afgjort også gøre det - eller en weekend på vandrerhjem i Skagen, hvis man ikke har mod på det store udland. Det afgørende er at have den "hæmmelighed" sammen resten af livet.

Alderen otte-ni år er perfekt, fordi barnet er åbent og nysgerrigt, endnu ikke præ-teenager og har ret godt styr på sine ting. Jeg er en glad og stolt far, som har gennemført en danselsejse med fem børn.

Ræveskind og blommebrændevin

På vores sidste dag, før det lange tilbagetog med toget, tager vi bussen til Poiana, som er

et skisportssted en halv time syd for byen. Himlen er klar og blå.

Lokale benytter stedet som udflugtsmål denne søndag. Der er gukstjeneste i en lille smuk trækirke her til formiddag. Højtalere bringer sangen ud til dem, der ikke er plads til inde i kirken.

En hejs fører os op i 1,8 kilometers højde til en fenomenal udsigt. Davi kommer ned, får Marius lov at prøve et softball-gevær. Mens jeg snakker med indehaveren, affyrer han 300 skud.

Det, vi vil huske for eftertiden, er imidlertid et ræveskind, som han prompte forelsker sig i.

Han, der er så nærig med lommepengene, er klar til at investere hele formuen i det flotte rødbrune skind med hale og kløer. Jeg får presset prisen ned i 40 euro, idet jeg foregiver, at det er alt, hvad jeg har.

Jeg roser ham for det gode valg, og vi fejrer handlen med hver en dram på et udendørs traktorsted - varm kakao til pølsejeren, en velvoksen tuica (blommebrændevin) til farmand samt nogle ualmindeligt gode rumænske pølser, som krofatter anbefaler os at prøve.

Ræven stikker hoved og forpoter op af plasticposen og danser til folkemusikken, der strømmer ud af højtaleren. Jo, Rumænien er så sandelig et besøg værd.